

Innst. 342 L

(2014–2015)

Innstilling til Stortinget frå næringskomiteen

Prop. 88 L (2014–2015)

Innstilling frå næringskomiteen om endringer i deltakerloven (tildeling av spesiell tillatelse og adgang til å delta i fiske)

Til Stortinget

1. Samandrag

1.1 Proposisjonens hovedinnhold

Nærings- og fiskeridepartementet foreslår i denne proposisjonen lovendringer som åpner for tildeling av fisketillatelse (konsesjon eller deltakeradgang) til et fartøy til erstatning for tilsvarende fisketillatelse som oppgis fra et annet fartøy, uten hensyn til om fartøyene har samme eier. Forslaget legger til rette for at to rederier kan inngå en privatrettslig avtale om overføring av fisketillatelse uten at de samtidig må overdra fartøyet fisketillatelsen er knyttet til. En slik avtale vil ikke være bindende for fiskerimyndighetene, og det vil fortsatt være en forutsetning at fiskeriforvaltningen tildeler nødvendig fisketillatelse til det aktuelle fartøyet, noe som forutsetter at fartøyeier og fartøy oppfyller øvrige vilkår for slik tillatelse. Dersom vilkårene er oppfylt, vil det være opp til forvaltningens frie skjønn om tillatelse skal tildeles.

Hovedformålet med forslaget er å gjøre det enklere for et rederi å få tildelt en fisketillatelse for sitt fartøy dersom et annet rederi oppgir tilsvarende tillatelse for sitt fartøy. I dag må rederier som ønsker dette gjennomføre minst tre forskjellige søknadsprosesser overfor fiskeriforvaltningen (søknader om splitting og salg for fortsatt drift, ev. søknader om oppsamling av driftsgrunnlag og salg for fortsatt drift) og i tillegg gjennomføre kjøp og tilbakesalg av et av fartøyene. Lovforslaget innebærer at det vil

være tilstrekkelig med bare én søknad, og det vil ikke være nødvendig med kjøp og tilbakesalg av fartøyet. Forslaget medfører en betydelig kostnadsbesparelse både for næring og forvaltning, gitt den relativt store saksmengde dette dreier seg om. Rederiene vil oppnå større forutsigbarhet ved at de ikke vil være avhengig av utfallet av tre uavhengige prosesser for å oppnå samme resultat.

Departementet foreslår samtidig en lovfesting av gjeldende regler om tildeling av konsesjon, ved utskifting av fartøy og salg av fartøy for fortsatt drift. Disse reglene er i dag fastsatt i forskrifter. Forslaget innebærer således at alle de sentrale reglene om tildeling av konsesjon vil framgå av deltakerloven. Det foreslås også å lovfeste at kongen kan fastsette tilsvarende bestemmelser om utskifting, salg for fortsatt drift, splitting og oppsamling av driftsgrunnlag i den årlige forskriften om adgangsbegrensninger i bestemte fiskerier i medhold av deltakerloven § 21.

Nærings- og fiskeridepartementet sendte 23. september 2014 ut et høringsnotat til berørte organisasjoner og institusjoner med forslag til endringer i deltakerloven og enkelte forskrifter. Høringsnotatet er i sin helhet gjengitt i proposisjonen.

1.2 Nærmere om høringen og om departementets vurderinger

Kjernen i departementets forslag er å åpne for tildeling av fisketillatelse til et fartøy til erstatning for tilsvarende tillatelse som oppgis fra annet fartøy, uten hensyn til om fartøyene har samme eier. Hovedformålet med forslaget er å forenkle en prosess som i dag framstår som unødvendig tungrodd. I dag må fartøyeier gjennomføre tre søknadsprosesser og foreta fram- og tilbakesalg av et fartøy for å oppnå samme resultat dersom fartøyene i utgangspunktet ikke er i samme eie. Flere av de krav og vilkår som stilles, for

eksempel om fram- og tilbakesalg av et fiskefartøy, gir etter departementets vurdering ikke lenger mening.

Forslaget vil spare både næring og forvaltning for unødvendig ressursbruk og er en viktig del av departementets arbeid med å forenkle og forbedre et fiskeriregelverk som i dag framstår som relativt omfattende og komplisert. En kan i denne sammenheng merke seg at blant fiskernes organisasjoner er Norges Fiskarlag, Fiskebåt og Pelagisk Forening alle positive til forenklingforslaget, mens Norges Kystfiskarlag går imot.

Departementet vil understreke at det ikke foreslås endringer i de bakenforliggende vilkårene for tildeling av konsesjon og deltakeradgang, og heller ingen endringer i geografiske begrensninger eller andre begrensninger som gjelder ved slik tildeling til ny fartøyeier for et bestemt fartøy. Fartøyeier vil etter forslaget ha de samme muligheter som tidligere til å få tildelt ny konsesjon eller deltakeradgang til sitt fartøy til erstatning for tilsvarende konsesjon eller deltakeradgang som oppgis fra et hvilket som helst annet fartøy. Det er prosessen for å nå fram til samme resultat som blir enklere. Det er således ikke riktig når enkelte høringsinstanser anfører at forslaget bryter med prinsippet om at bare aktive fiskere som hovedregel kan eie fiskefartøy. Det er heller ikke riktig at forslaget legger til rette for utenlandsk eierskap til fiskefartøy, eller at det innebærer noen endring eller modifisering av de geografiske begrensningene som gjelder ved tildeling av fisketillatelse, som for eksempel fylkesbindingen. Forslaget er videre uten betydning for fiskerimyndighetenes plikt til å varsle panthaver og stille søknad om fisketillatelse i bero dersom panthaver ikke har bekreftet sin kjennskap til søknaden, slik Innovasjon Norge forutsetter i sin høringsuttalelse, jf. ervervstillatelsesforskriften § 9 annet ledd bokstav f og tredje ledd.

Enkelte av høringsinstansene som går imot lovforslaget anfører at forvaltningspraksisen som foreslås lovfestet er lovstridig, og at en heller bør reversere praksis enn å legalisere den gjennom en lovfesting. Departementet er ikke enig i dette. Den forvaltningspraksis som har utviklet seg, er forenlig med fiskerilovgivningen. Tildeling av konsesjon og deltakeradgang ved splitting eller oppsamling av driftsgrunnlag i kombinasjon med kjøp og tilbakesalg av fartøy for fortsatt drift forutsetter at en tilsvarende fisketillatelse oppgis. Vilkår og prosess for slik tildeling har ikke vært direkte regulert i loven, men i forskrifter og forvaltningspraksis som er forankret i deltakerloven.

Gjeldende forskriftsregelverk og forvaltningspraksis er helt avgjørende for at fiskebåtrederiene skal kunne justere fartøyenes driftsgrunnlag på andre måter enn gjennom strukturering. Så lenge fiskeriene

er lukket for en begrenset krets av personer og foretak, vil det være behov for en slik fleksibilitet fra forvaltningens side. Departementet ser det som helt uaktuelt å reversere gjeldende praksis.

Enkelte av høringsinstansene påpeker at gjeldende forvaltningspraksis er i strid med havressursloven § 2 hvor det heter at de viltlevende marine ressursene ligger til fellesskapet i Norge. Det anføres også at forslaget legger til rette for kjøp og salg av kvoter og/eller fisketillatelse. Dette er ikke departementet enig i.

Det er deltakerloven og ikke havressursloven som regulerer adgangen til å delta i de ulike fiskerierne, og hvilke tillatelse som kreves for å delta. Havressurslovens bestemmelser har aldri vært til hinder for at fiskeriforvaltningen med hjemmel i deltakerloven kan regulere adgangen til å delta i ulike fiskerier, bl.a. for å tilpasse fiskeflåten fangstkapasitet til ressursgrunnlaget og for å øke lønnsomheten og verdiskapningen for de som får adgang til å delta. Deltakerlovens effekt er nettopp å begrense den personkretsen som deltar i ulike fiskerier, og å stille opp krav til de som slipper innenfor. En fisketillatelse tildelt av fiskeriforvaltningen i medhold av deltakerloven er således nødvendig for at fartøyeier skal ha adgang til å delta i det aktuelle fiskeriet med fartøyet og gjennom dette oppnå eierskap til fangsten og inntekter fra salg. Det er en forutsetning at fiske i henhold til en fisketillatelse skjer innenfor de begrensninger som følger av fiskeregelverket for øvrig. Høringsforslaget endrer ikke på dette og heller ikke på de grunnleggende vilkårene som fartøyeier må oppfylle for å kunne tildeles fisketillatelse for fartøyet.

Alternativet til en slik praksis som her foreslås lovfestet og forenklet, er at adgangen til å delta i et visst fiskeri faller bort dersom en fartøyeier trekker seg ut, og at myndighetene deretter lyser ut den aktuelle fisketillatelsen eller samler opp flere til samlet utlysning. Departementet kan ikke se at det er mulig å utvikle så detaljerte saklige kriterier for slik tildeling at en unngår å måtte velge blant like godt kvalifiserte kandidater som i ytterste konsekvens kan komme fra samme sted. En slik ordning vil være både ressurskrevende og prosessdrivende. Det vil ikke være fornuftig bruk av samfunnets ressurser.

Det er heller ikke en treffende beskrivelse når enkelte høringsinstanser anfører at en med høringsforslaget åpner for kjøp og salg av fisketillatelse. Realiteten er at spørsmålet om omsettelige fisketillatelse mer er et spørsmål om graden av omsettelighet, enn et spørsmål om ja eller nei. Forslaget i høringsnotatet endrer ikke koblingen mellom fartøyeier, fartøy og fisketillatelse. Fisketillatelse kan fortsatt bare tildeles av forvaltningen. Det er fortsatt nødvendig for fartøyeier å søke om tildeling av fisketillatelse til

et bestemt fartøy for å kunne drive ervervsmessig fiske og fangst. Graden av omsettelighet i det norske systemet vil derfor fortsatt være begrenset. Det kan naturligvis tenkes at en forenklet prosess for tildeling av tillatelse vil påskynde transaksjonshastigheten mellom fiskebåtredere. Departementet har ingen motforestillinger mot dette.

Enkelte av høringsinstansene har tatt opp problemstillinger knyttet til forvaltningens frie skjønn ved tildeling av fisketillatelse. Pelagisk Forening, som i utgangspunktet støtter departementets forslag, mener at det ikke bør være opp til fiskeriforvaltningens frie skjønn om tillatelse skal gis hvis lovens vilkår er oppfylt. De begrunner dette med hensynet til forutsigbarhet for aktørene, og at like saker skal behandles likt.

Departementet er ikke enig i dette. Viktigheten av det frie skjønnet er understreket i forarbeidene til deltakerloven, jf. Ot.prp. nr. 67 (1997–1998). Lovforarbeidenes vurdering gjelder tildeling av ervervstillatelse, men har også betydning ved tildeling av konsesjon eller deltakeradgang hvor flere av de samme hensynene kan gjøre seg gjeldende. Departementet mener at de beste grunner taler for at denne skjønnsmyndigheten videreføres. Fiskeriforvaltningen vil fortsatt ha behov for å kunne foreta en konkret vurdering av den enkelte sak opp mot ulike hensyn, herunder om ulike avslagsgrunner i medhold av deltakerloven § 7 første ledd eller andre bestemmelser bør komme til anvendelse. Forvaltningens skjønnsmyndighet medfører ingen nye usikkerhetsmomenter for aktørene. Det er i dag vanlig å ta forbehold om at myndighetene tildeler nødvendige tillatelser i kontrakter om kjøp av fartøy for fortsatt drift. Forslaget vil neppe medføre endringer i denne praksis. Det er viktig å understreke at fiskeriforvaltningens skjønn uansett er begrenset av alminnelige forvaltningsrettslige prinsipper.

Fiskeridirektoratet og Landsorganisasjonen i Norge har tatt til orde for at det bør gjelde en karantenebestemmelse for tildeling av fisketillatelse etter den nye ordningen, dvs. ved splitting av tillatelse mellom fartøy som ikke er i samme eie. Departementet er enig i at det er viktig å sørge for at det ikke legges til rette for løsninger som undergraver den nye ordningen. Departementet har vurdert innføring av en karantenebestemmelse, men kommet til at det ikke er nødvendig. Gjeldende bestemmelser om kvotenyttelse i reguleringsforskriftene vil etter vår vurdering i tilstrekkelig grad motvirke at ordningen benyttes til slik omgåelse av regelverket. Det er videre slik at det ikke gjelder noen karantenebestemmelse i dag for de som vil benytte seg av splittingsinstituttet eller samle opp driftsgrunnlag i kombinasjon med kjøp og tilbakesalg av fartøy for fortsatt drift. En

karantenebestemmelse vil således kunne innebære en uønsket innstramming av praksis.

Sametinget viser til den retten til fiske som befolkningen i sjøsamiske områder har etter deltakerloven, og at forslaget vil forsterke praksis om kjøp og salg av fiskekvoter. Departementet viser til at det er riktig at deltakerloven § 21 tredje ledd lovfester en rett for befolkningen i samisk område til å fiske torsk, hyse og sei med konvensjonelle redskaper. Det legges imidlertid ikke opp til endringer i denne retten som fortsatt vil gjelde for alle som bor i samisk område og fyller deltakerforskriftens vilkår for å delta i åpen gruppe i det aktuelle fisket. Forslaget i denne lovproposisjonen gjelder tildeling av konsesjon eller deltakeradgang i lukket gruppe og påvirker ikke adgangen til å delta i åpen gruppe. Forslaget medfører heller ingen endringer i de geografiske begrensningene som gjelder ved tildeling av fisketillatelse.

1.3 Administrative og økonomiske konsekvenser, og konsekvenser for det samiske folk

Det sentrale forslaget i denne lovproposisjonen er å åpne for tildeling av fisketillatelse til et fartøy til erstatning for tilsvarende fisketillatelse som oppgis fra et annet fartøy, uten hensyn til om fartøyene har samme eier. Forslaget innebærer betydelige forenklinger og besparelser for både fiskerinæringen, fiskeriforvaltningen og annen forvaltning.

For både næring og forvaltning har det betydning at flere hundre til dels omfattende søknadsprosesser pr. år blir helt overflødige.

Næringen vil i tillegg nyte godt av at de ikke trenger å oppfylle ulike krav som stilles for å innvilge søknad. Det har særlig betydning at det ikke lenger vil være nødvendig å gjennomføre et fram- og tilbakesalg av fartøy som ikke har annet formål enn å oppfylle kravene som er utledet av fiskeriregelverket.

Forslaget vil dessuten bidra til å klargjøre regelverket ved at uskrevne regler og praksis om splitting forankres i lov.

Departementet kan ikke se at forslaget har noen spesielle konsekvenser for det samiske folk.

2. Merknader frå komiteen

Komiteen, medlemene frå Arbeidarpartiet, Else-May Botten, Ingrid Heggø, Odd Omland og Knut Storberget, frå Høgre, Frank Bakke-Jensen, Ingunn Foss, Gunnar Gundersen og Ove Trellevik, frå Framstegspartiet, Morten Ørsal Johansen, Øyvind Korsberg og Jørund Rytman, frå Kristeleg Folkeparti, Line Henriette Hjemdal, frå Senterpartiet, leiaren Geir Pollestad, og frå Venstre,

Pål Farstad, viser til at forslaget legg til rette for at to rederi kan inngå ein privatrettsleg avtale om overføring av fisketillating utan at dei samstundes må overdra fartøyet som fisketillatinga er knytt til. Ein slik avtale vil ikkje vera bindande for fiskerimyndighetene, og det skal framleis vere, ei føresetnad at fiskeriforvaltninga tildeler naudsynt fisketillatelse til det aktuelle fartøyet, noko som igjen forutset at fartøyeigar og fartøy oppfyller øvrige vilkår for slik tillating. Dersom vilkåra er oppfylte, vil det vera opp til forvaltninga sitt frie skjønn om tillating skal tildelast.

Komiteen viser til at lovendinga også omhandlar ei lovfesting av gjeldande reglar om tildeling av konsesjon, ved utskifting av fartøy og sal av fartøy for fortsatt drift. Dette er i dag forankra i forskrifter. Komiteen støttar dette.

Komiteen viser til at alle sentrale delar om tildeling av konsesjon dermed vil framkomme av deltakerlova. Det vert også foreslått å lovfeste at kongen kan fastsette tilsvarande reglar om utskifting, sal for framleis drift, splitting og oppsamling av driftsgrunnlag i den årlege forskrifta om adgangsbegrensingar i bestemte fiskeri i medhald av deltakerlova § 21.

Komiteen er kjend med at utgangspunktet for splittingsinstituttet er departementet sine instruksar av 15. januar 1999, 7. juli 2000 og 26. juni 2003, der føremålet var å tilgodesjå eigar av fleirbåtsrederi med ein fleksibel ordning til sjølv å avgjere kva fartøy reieren til ein kvar tid ønska å fiske driftsgrunnlaget sitt med.

Enkeltbåtsrederi som i dag ynskjer å få tildelt/kjøpe ein fisketillating for fartøyet sitt, der andre rederi oppgjev tilsvarande tillating for sitt fartøy, må i dag gjennomføre minst tre forskjellige søknadsprosessar overfor fiskeriforvaltninga og i tillegg gjennomføre kjøp og tilbakesal av eit av fartøya. Komiteen har merka seg at det fram til i dag har vore ein klar føresetnad om reelle transaksjonar som har vore tillate. Dette kravet vil nå falle bort. Komiteen vil påpeike at framlegg til nytt regelverk ikkje inneber at det å omgå tidlegare regelverk og bryte dette, no vert gjort lovleg.

Komiteen har merkt seg at kjernen i departementet sitt framlegg er å opne for tildeling av fisketillating til eit fartøy til erstatning for tilsvarande tillating som vert oppgeve frå eit anna fartøy, utan omsyn til om fartøya har same eigar. Komiteen har merka seg at regjeringa karakteriserer endringa som rein forenkling.

Hovudmålet med forslaget er å forenkle ein prosess der enkeltbåtsrederi i dag må gjennomføre minst tre søknadsprosessar og foreta reelle fram- og attendesal av eit fartøy for å oppfylle fiskeriforvaltninga sine krav. Komiteen har merka seg at i dag vert det ikkje stilt krav om at fartøyet skal nyttast i fiske av den midlertidige eigaren, og heller ikkje krav om at

det midlertidige eigarskapet må ha ei bestemt varighet.

Fleirtalet i komiteen, alle unnateke medlemene frå Høgre og Framstegspartiet, ser det som viktig ved ei lovfesting å presisere at forslaget ikkje inneber «fri flyt» av tillatingar mellom ulike fartøy/rederi. Det bør difor krevjast at den einskilte tildeling av fisketillatingar vert gjeve ein meir permanent karakter enn det forslaget legg opp til. Dette er for å unngå å få ein ny arena av «smarte løysingar» som bør unngåast, sett i ljøs av forenklingssyn.

Fleirtalet understrekar at utleige av kvoter framleis ikkje er lovleg.

Komiteen viser til at høyringsinnspellet frå Fiskebåt legg til grunn at ordninga ikkje inneber at grunnkvotar kan splittast og overførast mellom fartøy. Komiteen støttar dette synet.

Komiteen understrekar at rekrutteringskvotar ikkje er omsettelege.

Komiteen understrekar at deltakerlova stiller fleire vilkår for tildeling av ervervstillating. To sentrale vilkår er nasjonalitetskravet og aktivitetskravet, jf. deltakerlova §§ 5 og 6. Komiteen har merka seg at enkelte av høyringsinstansane er skeptiske til endring som medfører at graden av omsetnad av fisketillatelser vil auke ved denne lovendinga, og einskilte påpeikar at koplinga eigar-fartøy-tillating og kvote forsvinn. Komiteen er samd med departementet i at koplinga eigar-fartøy-tillating og kvote vil bestå ved at ein ikkje kan nyttiggjere seg tillatinga på andre måtar enn å fiske med fartøyet ein er tildelt tillating for, og tillating vil fortsatt vere underlagt fiskerimyndighetene sitt frie skjønn. Det som er nytt er at ein kan få inntekt frå tillatinga ved sal av denne, eller deler av denne, og at graden av omsetnad aukar.

Fleire høyringsinstansar ser det som positivt at det her vert foreslege å lovfeste sentrale prinsipp om sal av fartøy for fortsatt drift, utskifting av fartøy, splitting og oppsamling av driftsgrunnlag. Dette prinsippa er i dag kun forankra i forskrifter og forvaltningspraksis. Komiteen deler synet med å samle sentrale prinsipp i deltakerlova, men det er ulikt syn i komiteen når det gjeld om alt skal handsamast under eitt saman med handsaminga av Sjømatindustriutvalget (NOU 2014:6 Sjømatindustrien Utredning av sjømatindustriens rammevilkår) for å få heilskap, eller om ein skal handsame lovendingar stykkevis og delt.

Komiteen har merka seg diskusjonen kring deltakerlova, der to sentrale vilkår er nasjonalitetskravet og aktivitetskravet, jf. deltakerlova §§ 5 og 6.

Fleirtalet i komiteen, alle unnateke medlemene frå Høgre og Framstegspartiet, har også

merka seg at det er to utredningar, ein frå Stortinget sin utredningsseksjon bestilt av Arbeidarpartiet og ein utredning bestilt av regjeringa, som gjev forskjellig svar når det gjeld om ein kan gjere endringar i aktivitetskravet på ein slik måte at nasjonalitetskravet likevel vil bestå. Stortinget si utgreiing viser at det er risikosport å endre eit så sentralt punkt som aktivitetskravet, for då vil nasjonalitetskravet kunne bli sett under press. Fiskeriministeren kan ikkje garantere for at nasjonalitetskravet består viss ein endrar aktivitetskravet, jf. spørjetimespørsmål 29.4.2015 fra Geir Pollestad, og spørsmål frå komiteen. I regjeringa si utgreiing er det einast jussen som er utreda, og det er heller ikkje gjort under hand undersøkingar overfor EU.

Medlemene i komiteen frå Arbeidarpartiet og Senterpartiet viser til at Sjømatindustriutvalget konkluderte i NOU 2014:16 med at den samla effekten av å fjerne aktivitetskravet i deltakerloven er usikker. Utvalet foreslo likevel å opne opp for at industriledet skal kunne eige båt og kvote. Dette har ført til stor uro i næringa, og at ein har fått ein debatt om lovverket i staden for korleis ein kan betre lønsemda i sjømatindustrien. Eit samla sjømatindustriutval hadde som føresetnad at nasjonalitetskravet skulle bestå, det same slår eit samla storting fast.

Komiteen understreker at nasjonalitetskravet i deltakerloven skal bestå.

Fleirtalet i komiteen, alle unnateke medlemene frå Høgre og Framstegspartiet, understreker at aktivitetskravet i deltakerlova skal bestå som i dag.

Komiteen strekar under at noverande og framtidige dispensasjonar frå aktivitetskravet skal godkjennast av departementet.

Komiteen er kjend med at det ikkje er eit fleirtal for å utsetje handsaminga av dette lovforslaget til handsaminga av Sjømatindustriutvalget slik at alt kan sjåast i samanheng.

Komiteen er enig i at det ikke må legges til rette for løsnings som undergraver den nye ordningen. Komiteen viser til at det i høringsnotatet er drøftet innføring av karantenebestemmelse, men at konklusjonen er at det ikke er nødvendig. Vurderingene tilsier at gjeldende bestemmelser om kvoteutnyttelse i reguleringsforskriftene i tilstrekkelig grad vil motvirke at ordningen benyttes til omgåelse av regelverket.

Komiteen viser til at det i dag ikke er karantenebestemmelse for de som ønsker å benytte seg av splittingsinstituttet eller samle opp driftsgrunnlag i

kombinasjon med kjøp og tilbakesalg av fartøyer for fortsatt drift.

Komiteen vil videre understreke at et forslag om karantenetid innebærer en innstramming av rederienes valgmuligheter både iht. gjeldende rett og iht. lovproposisjonen. Det er et grunnleggende premiss for hele lovproposisjonen at rederiene skal ha nøyaktig samme muligheter som tidligere til å få tildelt fisketillatelse, og at det kun er prosessen for å nå dette resultatet som blir enklere.

Medlemene i komiteen frå Arbeidarpartiet og Senterpartiet ser det som viktig at regjeringa fylgjer nøye med på korleis praksisen utviklar seg og om naudsynt kjem tilbake til Stortinget på egna måte med forslag til tiltak.

3. Tiltråding frå komiteen

Tiltrådinga frå komiteen vert fremja av ein samla komité.

Komiteen har elles ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Stortinget til å gjere følgjande

vedtak til lov

om endringer i deltakerloven (tildeling av spesiell tillatelse og adgang til å delta i fiske)

I

I lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst gjøres følgende endringer:

Ny § 17 skal lyde:

§ 17 Tildeling av spesiell tillatelse til erstatning for tilsvarende spesiell tillatelse

Departementet kan i følgende tilfeller tildele spesiell tillatelse til fartøyeier for et bestemt fartøy til erstatning for tilsvarende spesiell tillatelse som oppgis:

- a) Fartøyeier skifter ut sitt gamle fartøy med et brukt fartøy eller nybygg.*
- b) Fartøyeier kjøper eller overtar på annen måte fartøyet for fortsatt drift.*
- c) Fartøyeier eller eier av et annet fartøy oppgir tilsvarende spesiell tillatelse.*

Departementet kan gi tilsagn til fartøyeier om tildeling av ny spesiell tillatelse etter første ledd bokstav a for et ubestemt erstatningsfartøy dersom fartøyet er forlist i løpet av de siste seks månedene, eller fartøyet planlegges solgt uten at eieren har anskaffet nytt fartøy.

Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om tildeling av spesiell tillatelse etter første ledd og tilsagn etter annet ledd, herunder om begrensninger

i adgangen til å tildele tillatelse etter første ledd og gi tilsagn etter annet ledd, og om varighet av tilsagn etter annet ledd. Kongen kan i enkeltfiskerier åpne for tildeling av spesiell tillatelse i flere tilfeller enn det som følger av første ledd.

§ 21 tredje ledd skal lyde:

I forskrift etter første ledd som stiller krav om tidligere deltakelse i det aktuelle fisket, kan det gis til-

svarende bestemmelser som i § 17 første og annet ledd.

Nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

Oslo, i næringskomiteen, den 4. juni 2015

Geir Pollestad

leder

Ingrid Heggø

ordfører

